

MICHAL HORÁK

IDEÁLNÍ ČAS SE NEZBLÁZNIT

Nadhled, nakažlivý smysl pro humor, sympatická civilnost i um vtipně a trefně glosovat každodennost – vším tím skvěle vládne mladý písničkář Michal Horák. Držitel titulu Objev roku v anketě popularity Český slavík 21, který svou tvorbou navazuje na písničkářskou tradici dua Svěrák-Uhlíř a je více než zdatným konkurentem jmen jako Pokáč nebo Voxel, nyní vydává nové album *Ideální čas se nezbláznit*. A právě Michalova albová novinka a s ní spojené koncertní turné o šestadvaceti zastávkách nám byly záminkou pro rozhovor, který si můžete přečíst níže...

Právě vydáváš nové album *Ideální čas se nezbláznit*, jak bys jej čtenářům představil?

Celá deska vznikala pro mě naprosto novým způsobem. Psal jsem ji víc než rok a z každé nové písně jsem měl takovou radost, že mě museli všichni vši silou držet, abych ji hned nevypustil na veřejnost. To se ale nestalo a já po necelých dvou letech měl zhruba třicet písní, z nichž jsem vybral čtrnáct podle mě nejlepších. Deska je zánovně dost pestrá a obsáhla v podstatě všechno, co mě baví – od country a folku přes jazz, swing, funk, gospel, rock nebo cimbállovku. Dokonce jsem se v jednom songu vyřádl na vocoderu. A díky naprosto geniálním muzikantům a supervizorům jako jsou Filip Vlček, Jenda Vávra nebo Honza Steinsdörfer, to všechno krásně drží pohromadě a dává smysl. U některých písniček jsem stavěl na tématech, co mě prostě jen bavila, někde jsem se pustil trochu víc do hloubky, protože už cítím, že mám co říct. Dost se toho od poslední desky změnilo a trůfám si říct, že tohle album je jakýmsi uceleným odrazem Michala poslední doby. To nic ale nemění na tom, že furt miluju trochu pitomý humor a nadsázku. To ze mě už nejspíš nikdo nedostane.

Ano, Tvůj cit pro humor a nadsázku ostatně potvrzuje i nový klip k singlu

Není to divný, v němž si po Tvém boku zahrála lama. Jak se to tak stane, že se angažuje do klipu zrovna lama?

Je fakt, že lama v klipu není úplně standard, ale když nám režisér Vláda Špička oznámil, že fráze z písničky „dole na baru se dějí věci, které povýšily latku bizáru“ se dá nejlíp vyjádřit ideálně velkým zvířetem, měli jsme jasno. Lama byla navíc prý podle paní chovatelky velmi spokojená, protože to vyjádřila tím, že se nám tam během natáčení uvolnila poněkud víc, než jsme plánovali. Naštěstí bez trvalých následků na podlaze.

Pojďme ještě zpět k albu. V úvodu jsi zmínil pro Tebe nový způsob tvorby a zčásti nový tým, s kterým jsi na novince spolupracoval, můžeš to trochu rozvést?

Do toho celého, takříkajíc skládání do šuplíku mě uvrtil Jenda Vávra, kamarád a producent, který mě byl schopen nasměrovat v tvorbě i mimo moje standardní uvažování, a právě to mi přijde na té desce to nejcennější. A osvědčený producent a zvukmistr Filip Vlček, ten tomu už jen nasadil korunu. Talentovanějšího muzikanta a hudebního sluchaře lze jen těžko pohledat. Dokáže se věnovat jak progresivnímu metalu, tak jazzu nebo jemné klavírní baladě s téměř mateřskou péčí a smyslem pro absolutní detail. Navíc při natáčení byla

vždycky ohromná sranda, a ačkoliv to trvalo dlouho, a ne vždycky to bylo jednoduché, bylo to prostě parádní. A myslím, že je to z té desky i cítit. Celá deska měla prostě kliku na lidi stejně jako já.

Při vši účtě k debutu Michalovo cé-déčko (2019) a albové dvojce Michalbum (2021) je *Ideální čas se nezbláznit* nejen tematicky a hudebně zase o několik kroků dál, nebál bych se říct vyzrálější. Roli určitě hraje řada věcí... Nicméně vnímáš při tvorbě nějak fakt, že Tvoje hvězda stále stoupá, a naslouchá Ti stále větší počet lidí?

Ty svoje písničky sypu do lidí už 12 let a začíná se to projevovat. Věci jako Hej teto, V 7:25, Rande atd. se už objevují ve zpěvnících u táboráků, což mi přijde zkrátka úžasný a vážím si toho. Jsem zvědavý, jestli tohle nejvyšší ocenění získá i nějaká písnička z novinky, to se ale uvidí až za pár let. Je ale co dobývat a kam se posouvat, to bude vždycky. Těším se na to a doufám, že to se mnou lidi ještě nějakou dobu nevzdají...

Věřím, že ne, právě naopak. Hned po vydání *Ideální čas se nezbláznit* navíc nastává *Ideální čas* na turné. Na co se mohou návštěvníci koncertů těšit?

Ideální čas na tour dostává svému názvu, během poslední doby nám spoustu

lidí psalo, že jsme vynechali jejich dědinu, tak teď už musí přijít na své. Jak říká kolega Pokáč: „Jestli někde bydlíte, tak tam pravděpodobně hraju.“ Plánuju békát pár novinek z alba, ale samozřejmě dojde i na všechny křečky, rande a podobně, to by mi asi nebylo odpuštěno. Velká sláva nastane určitě v Praze, Hradci, Brně a Olomouci, tam si to album společně se spoustou hostů pěkně pokřtíme. Tak se stavte, ať tam nejsem sám, já i kapela se budeme moc těšit! Více informací včetně prodeje vstupenek najdete zde: www.michalhorak.eu

SU6908-2

VÁCLAV NECKÁŘ OSMDESÁT

Václav Neckář, jedna z nejvýznamnějších postav české populární hudby, oslaví 23. října osmdesáté narozeniny. K oslavám tohoto význačného jubilea vychází komplet Osmdesát / Největší hity 1965–2023, který nabídne fanouškům průřez hudební kariérou této legendy, ale i jednu zcela novou píseň! Novinka nese název „Snílek“ a vzniklo v tandemu Jaromír Švejdík a Dušan Neuwerth, kteří stojí i za populární „Půlnoční“.

Kulaté životní jubileum zastihuje obdivuhodného Václava Neckáře na koncertních pódii i v nahrávacích studiích. Přes všechny nástrahy osudu si udržel pěveckou vitalitu, kapelu Bacily pod vedením bratra Jana a úžasný repertoár, který vznikl od poloviny šedesátých let. Nová kompilace nabízí osmdesát nahrávek rozdělených do čtyř cedéček a promyšlených kapitol. Start životního maratonu, Na vlastní pěst (hlavně) s Bacily, Osmdesátky jako zkouška z dospělosti a Spěchání do nového milénia. Dlouhá hudební cesta vede od „Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě“ přes

„Lékořici“, „Čaroděje dobroděje“, „Suzanne“, „Dr. Dam Di Dam“, „Já ti zabrnkám“, „Potulného hráče“, „Mýdlového prince“, „Tvým dlouhým vlasům“, „Perlu“, „Lásku ztracenou“, „Oči koní“ až po „Půlnoční“ a novinku „Snílek“.

„Golden Kids se od 1. listopadu rozjeli nejen po celém Československu, ale i po Evropě. 3. února 1970 bohužel zasáhli mocní normalizátoři a zakázali Martě Kubišové zpívat a tím pádem Golden Kids po 15 měsících zrušili naplánované koncerty a zahraniční spolupráci s gramofonovými firmami. 4. srpna 1971 jsme na troskách

kapely Golden Kids společně s Otou Petřinou, Zdeňkem Rytířem, Petrem Formánkem, Hanušem Bunzelem a bráchou Honzou založili skupinu Bacily,“ vzpomíná Václav Neckář na zrod své kariéry za zády s kapelou Bacily. Poslední dekáda v Neckářově kariéře se stala symbolem velkého comebacku, a to díky úspěšné spolupráci s autorským duem Jaromír Švejdík a Dušan Neuwerth. Nový singl „Snílek“ představuje vrchol této spolupráce. Autorem jak hudby, tak tak textu je Jaromír Švejdík a výslednou podobu zpracoval producent Dušan Neuwerth. Ve studiu SONO Doupě

Records ji nahrála Švejdíkova Letní kapela s úctou ke skupině Bacily, která stála po boku Václava Neckáře po většinu času jeho úspěšné kariéry.

Kompilace představuje sestavu trvale populárních písniček s nezaměnitelnými baladami, výbornými texty i jedinečnou instrumentací, třeba v podobě příspěvků Oty Petřiny. Naleznete na ní i duety s Helenou Vondráčkovou, Martou Kubišovou, Janou Robbovou, Věrou Špinarovou nebo Lenkou Dusilovou. To vše doplňuje booklet s podrobnou biografií.

SU 6902-2

ŠKWOR SOBĚ VĚRNEJ

Nového, v pořadí již jedenáctého řadového alba se fanoušci Škworů dočkali už 9. října! Album je k mání, a to včetně podepsané limitované edice CD a číslovaného 180 g 2LP rozděleného na tři hrající strany. „Výběrem skladby Pocit viny i coby třetího singlu chceme ukázat fanouškům mimo jiné i rozmanitost nové desky. Nedávali jsme si hranice a nebáli se experimentovat s hudební produkcí. Je zde například instrumentální smyčcová pasáž, kterou jsme nahrávali se skvělým muzikantem a členem České filharmonie Markem Novákem. Větší prostor zde dostávají i scratche, které nám nahrával DJ Flux,“ říká k singlové novince kytarista Jan Chudan, který je autorem hudby a s frontmanem Petrem Hrdličkou se podělil i o text.

Rozmanitost je ale signifikantní nejen u albové novinky jako takové, ale i v případě všech dosud zveřejněných videoklipů. S Pociem viny, bodujícím podobně jako předchozí dva klipy v hudebních trendech YouTube, Škwor vsadil na mladého a talentovaného videomakera Jáchyma Belchera, jenž se populární rockové formaci odvětil za důvěru skvělou atmosférickou podívanou. „Stěžejní pro nás byl zejména motiv vody a deště, který se na nové desce prolíná několika skladbami. Technické ztvárnění deště bylo poměrně náročné. Jelikož se točilo v parných letních měsících, nemohli jsme si dovolit čekat na skutečný déšť a museli jsme ho tedy

vyrobiť uměle ve studiu,“ komentuje kapela natáčení. K samotné spolupráci s mladým filmařem pak dodává: „Jáchym v minulosti točil klipy skoro výhradně pro hardcore scénu, což by mohlo v někom vzbudit pochybnosti, jak naše spojení bude fungovat. My jsme ale právě na tento průnik světů vsadili a již od prvních schůzek a společného plánování nám bylo jasné, že jsme udělali správně. Potvrzuje to i samotné video a reakce fanoušků na sociálních sítích.“

Když je řeč o fanoušcích, sluší se zmínit, že ti „škwori“ patří mezi jedny z nejvěrnějších a nejspolehlivějších. Právě oddanost a nadšení v kombinaci se stále rostoucím

počtem příznivců kapely stojí mimo jiné za výraznými úspěchy klipů ve zmíněných hudebních trendech YouTube nebo poslechovosti na Spotify, kde se Škwor může chlubit bezmála 350 tisíci posluchači měsíčně. Samostatnou kapitolou jsou hojně navštěvované koncerty, kde fanoušci v symbióze s kapelou dokáží vytvořit doslova elektrizující atmosféru.

„Fanouškovská přízeň je pro nás velkým závazkem a odpovědností jak při hudební tvorbě, tak při plánování koncertů a dalších aktivit. Vážíme si každé prodané desky nebo vstupenky na koncert! Naše příznivce rozhodně vnímáme jako nejdůležitější součást

toho, co děláme. Budu se opakovat, ale bez nich by to prostě nešlo. Snažíme se jim dát maximum. I proto jsme v rámci v srpnu spuštěného předprodeje nové desky podepsali několik stovek kusů cédéček a dvojeplátek, která vyšla v limitované číslované sérii 999 ks, přičemž nahrávka je rozdělena na tři hrající strany. Zájem, jaký nové album vyvolalo, nás obrovsky těší a motivuje! Tím to pro nás ale zdaleka nekončí! Aktuálně chystáme další, tentokrát koncertní překvapení. O tom ale zatím nechci příliš prozrazovat. Velmi brzy vše odtajníme. Rozhodně je na co se těšit...“ říká frontman Petr Hrdlička.

MICHAL PROKOP ČAS JE ŠŤASTNEJ LHÁŘ

Více než pětadesát let na scéně, devět vysoce ceněných řadových alb, nespočet koncertů a statut rockové legendy – to je ve zkratce hudební kariéra zpěváka, skladatele, člena Beatové síně slávy i Síně slávy Cen Anděl Michal Prokopa. Je tedy nasnadě, že je rozhodně za čím se ohlížet. Prokop tak činí v roce svých sedmasedmdesátých narozenin s pro něj typickým stylem a šarmem prostřednictvím kompilace, či chcete-li pomyslného best of Čas je šťastnej lhář / 1969–2021. Novinka, jež zaujme sestavou písní, obalem i neotřelým videoteaserem, vychází na dvojitém vinylu, CD i digitálně. Rockový matador ji pokřtí společně se svou kapelou Framus Five a řadou zajímavých hostů (mj. Honza Hrubý s kapelou Kukulín, hudebník 7krát3 či Andy Cermak), 21. prosince v rámci svého tradičního vánočního koncertu, který letos bude hostit Forum Karlín.

„Když máte k dispozici maximálně 80 minut, do nichž chcete namíchat to, co za těch více než pětadesát let považujete za nejpozoruhodnější, můžete vybrat buď co nejvíc z těch nejznámějších pecek a doplnit to nějak ostatním obsahem do vymezené stopáže, nebo se můžete snažit popsat svůj vývoj v muzice a samozřejmě i dech doby, ve které ty věci vznikaly. Já jsem dal jednoznačně přednost druhé z variant. Chtěl jsem, aby na albu byly zastoupené pecky ze všech mých devíti řadovek. A stejně se tam nevešlo všechno, čím bych se chtěl prezentovat. Ale to už je riziko subjektivního výběru vždy,“ vysvětluje Michal Prokop, jaký klíč zvolil při sestavování kompilace, na níž se vměstnalo celkem sedmnáct jeho krásných nálezů.

Slova výše napovídají, že na Čas je šťastnej lhář najdeme skladby mapující Prokopovu kariéru od suverénního soulu/rhythm-and-blues konce šedesátek přes

legendární hudební monolit Město Er i skladby nezapomenutelnosti „yesterday“. Nechybí ale ani do celku skvěle zapadající fragmenty z velmi úspěšné „pouředitelské“ kariéry až po předloňskou Mou vlast z poslední řadovky. Mohlo by to být nebe, organicky navazující na všechno předchozí.

Ač se to nabízí na první dobrou a obsah tomu v mnoha ohledech odpovídá, kompilace největších hitů není zcela správně označení. Michal Prokop si totiž na singlové posluchačské vějíčky nikdy nehrál, fandové si však to zásadní vždy našli sami. A pro vybranou sestavu skladeb platí, že jde o ty více než pětadesát lety nahrávací a koncertní kariéry nejosvědčenější. „Ono to asi nakonec best of opravdu je i pro mě, nevím, asi bych našel i pár věcí, které považuji za best já sám a nevešly se tam, ale v zásadě si myslím, že tohle jsem opravdu já,“ dodává Prokop.

Jak je pro produkty se značkou MP charakteristické, hudební složku vždy skvěle a zajímavě doplňuje složka vizuální. A nic se na tom nemění ani v případě Čas je šťastnej lhář, když se o grafické ztvárnění kompilace již tradičně postarali Karel Haloun a Luděk Kubík (3.dílna). Ti využili jak obaly původních alb do dvacetistránkového bookletu, tak fotografii Ivana Prokopa v technologicky odvážném „zrcátkovém“ konceptu titulky. Ta nabízí střípky segmentovaný portrét Michala Prokopa a zároveň dává posluchačům šanci prozkoumat vlastní obličej v odrazu času, onoho Šrutova „šťastného lháře“. Zejména v „heavy“ vinylové verzi je pak „premiérové best of“ jedné z nejvýraznějších osobností české hudební scény skutečným artefaktem, který potěší sluch i zrak.

Potěchu sluchu i zraku slibuje ale i jeden z vrcholů tuzemského koncertního roku v podobě v úvodu zmíněného vánočního

koncertu. Akce oblíbená pro svou jedinečnou atmosféru se letos po několika letech vrátí 21. prosince do Fora Karlín a její návštěvníci se mohou kromě křtu nové kompilace těšit také na hned několik zajímavých hostů. Mezi nimi se objeví třeba Honza Hrubý se skupinou Kukulín, inspirovanou knihami J. R. R. Tolkiena, který zde zároveň oslaví své 75. narozeniny. Chybět nebudou ani zástupci mladší generace, a to hudebník, skladatel a rapper 7krát3 či Andy Cermak, který je frontmanem Sunflower Caravan, součástí Framus Five a loni vydal sólový debut Secret December.

Chcete-li být při tom, doporučujeme s nákupem vstupenek přiliš neváhat. Pořídit je můžete prostřednictvím sítě Ticketportal nebo Ticketmaster. Další informace ke koncertu i jiné aktuality pak najdete na oficiálním webu www.michalprokop.cz a facebookovém profilu.

SU 6793-2

ŠTEFAN MARGITA ...ZA LIDOVOU PÍSNÍČKOU

Vystoupení Štefana Margity na počť Karlu Gottovi v O2 areně bylo nezapomenutelné. Slovenskou lidovku Išel Macek do Malacek zazpíval s takovou vervou, že si okamžitě na svoji stranu získal tisícíhlavé publikum. To byl impuls, který ho přiměl k tomu, aby se vrátil ke kořenům a natočil album plné lidových písní. Album se jmenuje „Štefan Margita – Rež, rež, rež – lidové písně“ a vychází u Supraphonu na CD, LP desce i digitálně. Na jaře příštího roku se Štefan Margita vydá na speciální stejnojmenné koncertní turné, kde album představí ve spojení se symfonickými orchestry.

Na začátku byl plán, že Štefan Margita nahraje své druhé vánoční album, na které se již po úspěchu platinovou deskou oceněného alba X MAS (vyšlo 2016) pečlivě připravoval. Po jeho vystoupení s lidovou písničkou Išel Macek, do Malacek na koncertní počť Karlu Gottovi v O2 areně se však plány změnil. Diváky svojí temperamentní a osobitou interpretací této oblíbené slovenské lidovky natolik strhl,

že nabídka vydavatelství Supraphon, aby nahrál celé album s lidovými písněmi byla pochopitelná.

Štefan Margita na albu *Rež, rež, rež* propojil nejen očekávatelné slovenské, ale také ty moravské a české lidovky do podoby parádního zpívání v aranžích pro symfonický orchestr a instrumentální sólisty. Filmová filharmonie s dirigentkou Alenou Hron, cimbalista Josef Fečo a houslista Ivan

Herák pod vedením klávesisty a producenta Daniela Hádlu zpěvákovi nabídli znamenitou podporu při hledání nejvhodnějšího podání většinou slavných a známých písní. Kromě té titulní tu posluchači najdou jedenáct tutovek i překvapení, oslavujících lidové předlohy, nechávajících vyniknout Margitův světově uznávaný operní tenor a přinášejících potěšení všem posluchačům hudby bez žánrových omezení.

Išel Macek do Malacek, Černé oči jděte spát, Ach, synku, synku, Keby som bol vtáčkom, Ej, láska, láska nebo Mať moja tvoří ucelenou koncepci tohoto výjimečného alba. Jde o logické prolnutí krásného repertoáru s uměním pěvce se srdečným kontaktem na všechna ta česko – moravsko – slovenská východiska a zkušeného převodu do formy přitažlivé populární muziky.

SU 6906-2

KONCERTY 2024 / ŠTEFAN MARGITA – Rež, rež, rež

- 19. 03. Filharmonie B. Martinů, Kongresové centrum ZLÍN
- 20. 03. Filharmonie B. Martinů, Kongresové centrum ZLÍN
- 17. 05. Komorní filharmonie Pardubice, Občanská plovárna
- 19. 05. Komorní filharmonie Pardubice, PARDUBICE
- 20. 05. Komorní filharmonie Pardubice, FESTIVAL BENNEWITZ, ČESKÁ TŘEBOVÁ
- 30. 05. Severočeská filharmonie Teplice, FESTIVAL L. VAN BEETHOVENA, TEPLICE
- 30. 06. Filharmonie B. Martinů, FESTIVAL L. JANÁČKA, HUKVALDY

RADŮZA BYLO NEBYLO

Radůza v roce svého kulatého životního jubilea se rozhodla bilancovat a vydává dvojalbum nazvané Bylo nebylo, které obsahuje výběr nejúspěšnějších písní, jež složila v průběhu dosavadních třiceti let své hudební dráhy, kdy vydala třináct sólových alb, dvě koncertní DVD, jeden soundtrack, tři audioknihy a získala tři prestižní ceny Anděl. Výběrové dvojalbum Bylo nebylo, vyšlo 20. října 2023 na značce Radůza Records a je v exkluzivní distribuci Supraphonu. Obsahuje i tři nové nahrávky oblíbených skladeb Madeleine, Prostří stůl a Madona a Botticelli v nových komornějších aranžích, které naznačují, kam by v příštích letech chtěla směřovat.

S výběrem písniček na best of album Bylo nebylo Radůze pomáhali sami její posluchači, kteří na sociálních sítích hlasovali pro skladby, které by na něm rádi měli. Od začátku roku Radůza pravidelně zveřejňovala hlasovací ankety, jejichž výsledkem je kompilační dvojalbum, na němž autorka a interpretku shrnuje a bilancuje svoji dosavadní tvorbu. K poslechu se tak nabízí jak její největší hity, tak překvapivě i písně alternativnějšího ražení, které

si k autorčinu překvapení posluchači vyžádali. „Byla jsem nesmírně překvapená a potěšená, že si lidé oblíbili i písničky, které svojí stavbou mají velmi daleko k rádiovým hitům a které mám také moc ráda.“, komentuje výběr, písničkářka. „Při sestavování desky mi bylo, jako bych se probírala svým deníkem. Vybavovaly se mi události, které mě k napsání písniček vedly, se všemi svými zvuky a vůněmi. Nebylo to vždycky jen příjemné, ale i takové vzpomínky do

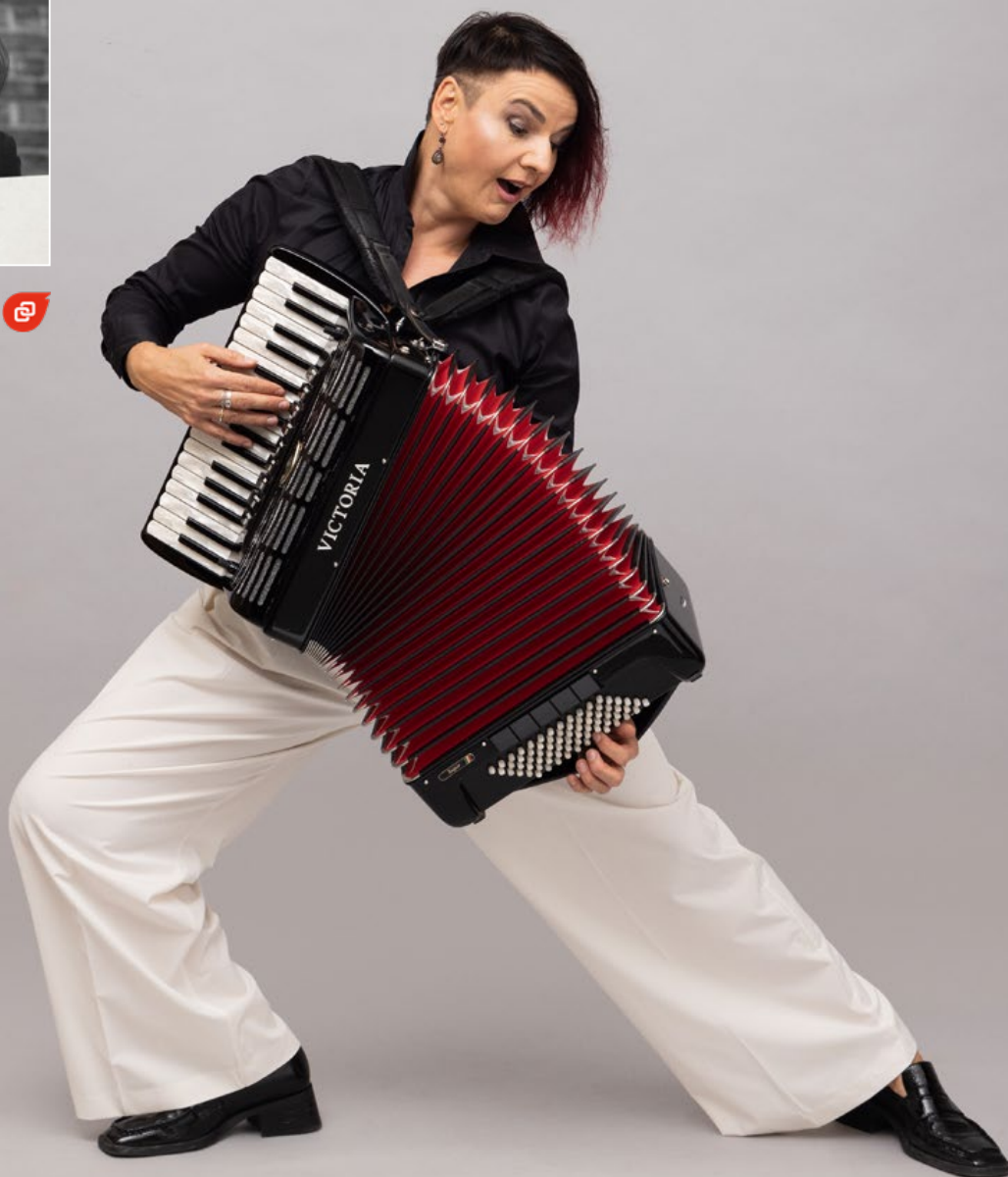
života patří. Zároveň jsem vzpomínala i na své spolupracovníky, s nimiž jsem písničky nahrávala, a to už bylo krásné vzpomínání.“ Na albu jsou i duety se Zuzanou Navarovou, Anetou Langerovou, Justinem Lavashem či píseň Dobrý lidi, kterou Radůza nazpívala společně s Robertem Křesťanem na loňskou desku Nebe je odemčené.

Radůza je momentálně na podzimní koncertní šňůře, kde mezi plánovanými zastávkami je Dvůr Králové, Ústí nad Labem,

Kláštepec nad Ohří, Plzeň, ale také Bratislava a pozornost fanoušků poutají i dva sólové koncerty v pražské Malostranské besedě naplánované na 19. a 20. listopadu. Ve čtvrtek 14. prosince Radůza vystoupí s vánočním programem v sále Českého rozhlasu v Českých Budějovicích; záznam koncertu odvysílá Český rozhlas na Štědrý den.

RR12

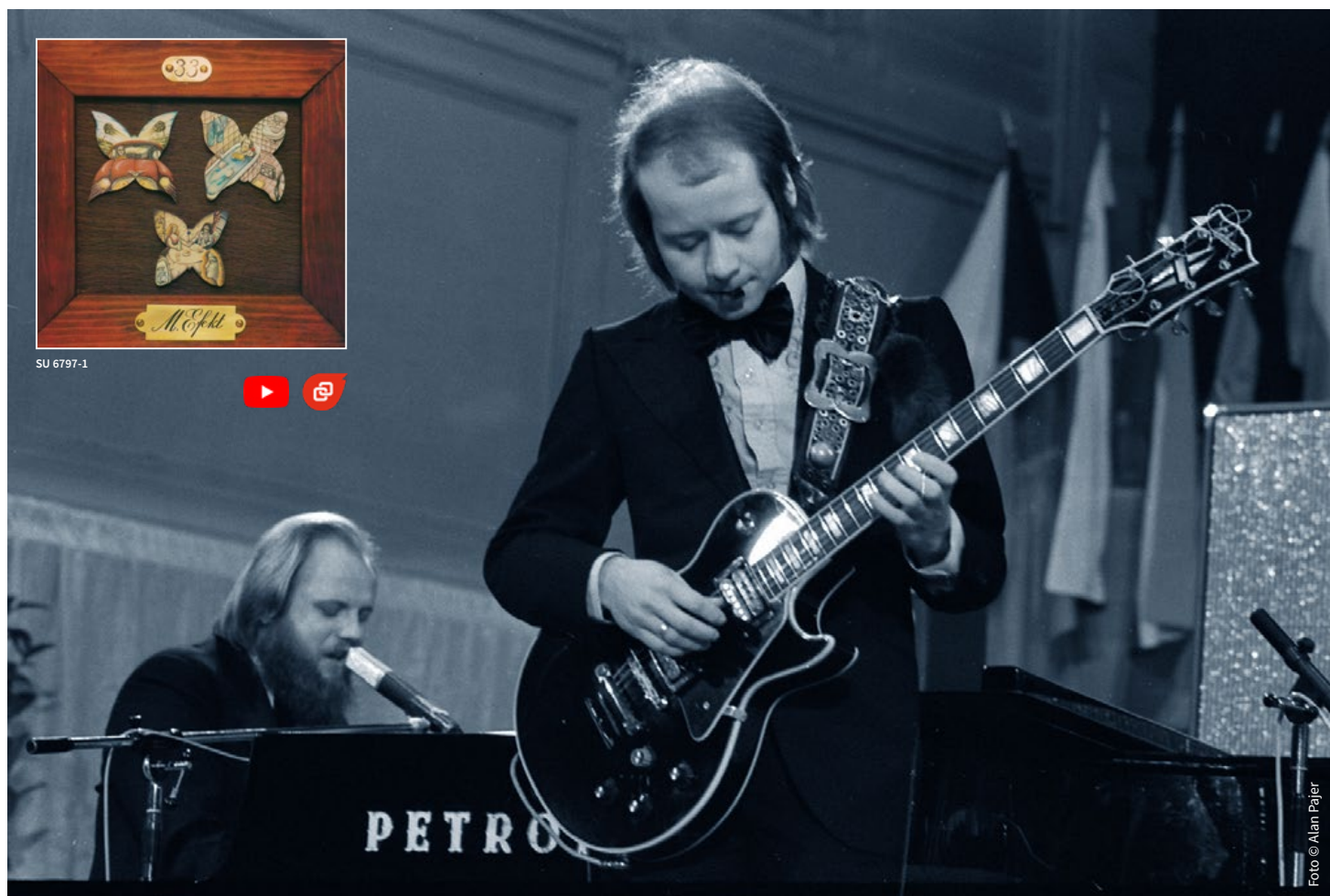

Foto © Alan Pajér

BLUE EFFECT „33“

Album, které znamenalo pro Radima Hladíka a jeho kapelu Blue Effect vyvrcholení art rockové fáze, vychází v reedici na vinylu i CD s bonusy. Nahrávka pojmenovaná číslovkou „33“ spatřila světlo světa v roce 1981 pod názvem M. Efekt, přestože si Hladík přál, aby na obalu byl uvedený originální anglický název skupiny. To nyní editoři vydavatelství Supraphon napravují. Vinyl a CD pokřtí 11. prosince v Lucerna Music Baru Hladíkova rodina na koncertě nazvaném Radim Hladík Tribute. V projektu se na podiu sejdou bývalí členové Blue Effectu i Matadors a o generaci až dvě mladší hráči.

„Přestože se Blue Effect krátce po do-
točení alba 33 rozešel, jsou na nahrávce
zachycené mimořádně silné chvíle. Vedle
famózního kytaristy a šéfa Hladíka tu
slyšíme výtečného bubeníka Vlado Čecha

a jedinečného zpěváka/klávesistu Leška Se-
melku. Jednotícím prvkem jsou nespoutané
básnické a zpíváním vizualizovatelné verše
Pavla Vrbu,“ popisuje Karel Deniš z vydava-
telství Supraphon a dodává, že bonusy na

CD přináší i tři koncertní podoby tehdejšího repertoáru kapely z roku 1980.

Nová reedice nabízí komplet textů písní, ale také recenze a články, hodnotící album a jednu šťastně nalezenou fotografii k tomu.

Nezapomenutelný je i vnější LP sáček s ilu-
strací Petra Sise, rámujiící hudbu do patřičně
snové nálady.

Foto © Alan Pajér

Foto © Zdeněk Hejdlík

VERONIKA A PETER JARŮŠKOVI S BORISEM GILTBURGEM PŘÁTELSTVÍ, DŮVĚRA A HUDBA

Jedním z hudebních snů Veroniky a Petera Jarůškových, stěžejních členů Pavel Haas Quartet, a proslulého klavíristy Borise Giltburga bylo nahrát kompletní klavírní tria Antonína Dvořáka. Poprvé je všechny provedli na Dvořákově Praze v roce 2021, nyní Supraphon vydává jejich studiovou nahrávku na CD.

Proč jste se obrátili ke Dvořákovým triům a jejich nahrávání?

Veronika Jarůšková: Byl to společný sen všech nás tří, který se zrodil v roce 2021 na Dvořákově Praze, kde byl Boris kurátorem komorní řady. Tehdy se s ředitelem Janem Simonem dohodli, že v rámci festivalu budou uvedena kompletní Dvořáková klavírní tria, a Boris se obrátil na nás. To byl ten první moment, kdy jsme se společně zamilovali do Dvořákových trií.

Boris Giltburg: Z naší nahrávky dýchá vřelost a radost. Veronika s Peterem jsou mi nejbližší hudební přátelé. Kombinace hudebního a blízkého osobního přátelství je něco výjimečného, co nám dovoluje hrát spolu komorní hudbu velmi osobním způsobem – nejen tím, jak reagujeme jeden na druhého a jaký spolu vedeme dialog, ale tvoříme jeden organismus založený na důvěře, přátelství a lásce k hudbě.

Peter Jarůšek: To potvrzují. Takováhle hudební partnerství se nenajde každý den.

Nahrávka vznikala v prosinci a v květnu ve velšském městečku Wyastone Leys. Jaké výhody to přineslo?

Veronika Jarůšková: Boris nám toto místo doporučil, protože měl s tamějším studiem zkušenosti. Spolupracovali jsme i s jeho natáčecím týmem – hudebním režisérem Andrewem Keenerem i mistrem zvuku Oscarem Torresem. Boris Andrewa a jeho tým požádal, jestli bychom společně mohli do Walesu přijet a natáčet tam, a oni okamžitě souhlasili. Pro nás to byla nová zkušenost, protože jsme dosud tímto způsobem – dvakrát tři celé dny – nenahrávali.

Peter Jarůšek: Mohli jsme si to dovolit díky Supraphonu, který souhlasil s tím,

že Andrew Keener bude na naší nahrávku dohlížet a celá produkce se uskuteční mimo Českou republiku. Vznik téhle nahrávky doprovází jeden primát – bylo to poprvé, kdy domácí komorní ansámbl nahrával pro Supraphon v zahraničí!

Údolí řeky Wye je velmi inspirativní krajina. Je příjemné vzdálit se ruchu města, když nahráváte Dvořákovu hudbu?

Peter Jarůšek: Zejména pro Dvořáka to je velmi silný element. U něj příroda velmi povzbuzuje imaginaci.

Veronika Jarůšková: Když už jsme byli na místě, uvědomili jsme si, jak je to místo příhodné pro soustředění na hudbu. Myslím to v psychologickém slova smyslu – byli jsme izolováni od okolního světa, obklopeni nádhernou přírodou, odstřiženi od každodenních starostí. Od rána do večera

jsem mluvili jen o muzice a hodně jsme si to užívali. Každý věděl, co ten druhý udělal, jak to zahrál, všichni jsme byli tak vnímaví, citliví na každou notu.

Peter Jarůšek: Andrew Keener se snažil pochopit, co se snažíme sdělit naší hrou, stále se ujišťoval, že to, co právě hrajeme, je skutečný význam té hudby, který chceme vyjádřit. Myslím si, že s tím se muzikanti setkávají jen zřídka.

Jak dlouho jste natáčeli?

Veronika Jarůšková: Tři dny v zimě a tři dny na jaře.

Peter Jarůšek: To byla úplně jiná zkušenost, než když natáčíme doma v Praze. Tady máme čtyřhodinovou frekvenci za den. A najednou jsme měli možnost trávit ve studiu celý den a soustředit se jen na hudbu. Bylo to velmi intenzivní...

Jak se vám s Andrewem Keenerem spolupracovalo?

Boris Giltburg: Andrew Keener je neuvěřitelný. Hudba je jeho vášní, prostupuje celým jeho životem.

Veronika Jarůšková: A to jsme nemluvili o podpoře, kterou Andrew Keener dává muzikantům. Je ohromný psycholog.

Peter Jarůšek: Přesně ví, kdy si potřebujeme odpočinout, kdy potřebujeme přestávku nebo jak okořenit svoje slova, aby nás povzbudil.

Hrajete dnes Dvořáka jinak než před lety?

Peter Jarůšek: Samozřejmě. Měníme se, vyžíváme, získali jsme nové zkušenosti...

Kdyby se naše interpretace jednoho autora neměnila, bylo by to divné.

Boris Giltburg: Když si poslechnu svoje nahrávky z doby před deseti lety, zdá se mi, jako by to hrál jiný člověk.

Veronika Jarůšková: Hudební prožitek se léty mění. Jinak vnímáte tempo, důležitá je pro vás hlavně energie, kterou interpretace vyzařuje. A s každou další zkušeností docházíte k poznávání, co je mezi nebem a zemí. Přichází to s věkem.

Peter Jarůšek: Když jsem byl mladší a poslouchal jsem naše nahrávky, cítil jsem, že tam něco chybí. Nedokázal jsem to pojmenovat, ale nyní to už vím, a také víme, jak dosáhnout toho, aby nás uspokojovaly. Na druhé straně stále obdivuji starší

věci – to, co se v těch nahrávkách odehrává. Dnes jsme třeba lyričtější, snažíme se naši hru doplňovat o nové nálady, barvy, nový charakter, ale stále si zachováváme to, co bylo ve starších nahrávkách dobré – ten dravý, tah, energii.

Borisi, jste nejen vynikající sólista, ale i velmi citlivý komorní hráč. Proč komorní hudbu potřebujete?

Boris Giltburg: Protože je to úplně jiná zkušenost, kterou vám neposkytne ani recitál, ani sólová hra s orchestrem. Pro mě recitály, klavírní koncerty a komorní hra tvoří vrcholy trojúhelníku a každý z nich má něco, co ten další nemá. A zejména komorní hra s tak blízkými přáteli, jako

jsou Veronika a Petr, hudebně stejně citliví, vám dává příležitost prožít něco, co vás přesahuje, čemu se můžete odevzdat, a ve výsledku máte pocit, že jste dříve nic takového nezažili. S orchestrem někdy cítíte, že jste vy a oni. Jste sólista, musíte vést, přesvědčit orchestr, aby byl na vaší straně... V komorní hře nic takového není. Dovoluje vám prožívat intimitu, dokonce na hranici introspekce, chcete tenhle prožitek sdílet se svými kolegy. Dává to skutečný smysl – vytvářet něco společně. A navíc mezi námi existuje velká důvěra – nebojíte se ukázat svou zranitelnost, to, že si něčím nejste jisti.

O RADOSTI V HUDBĚ JANA NOVÁKA

Supraphon vydává pozoruhodné album s Koncerty Jana Nováka, které nahrál pod vedením dirigenta Tomáše Netopila Symfonický orchestr Českého rozhlasu. Tato nahrávka však navíc přináší jistý punc autenticity. Spolu s klavíristou Karlem Košárkem se totiž sólových partů tří koncertantních skladeb ujaly obě skladatelovy dcery. Zatímco flétnistka Clara Nováková se možná vrátila ve vzpomínkách do svých patnácti let, kdy jí otec věnoval první verzi Choreae vernaes, Dora Novak-Wilmington seděla u klavíru na místě své maminky Elišky, která ovládala klavír se stejnou bravurou jako její manžel a skladatel Jan. Nahrávka tak trochu dýchá atmosférou rodinného setkání napříč časem.

Těsně před vydáním alba nám na pár otázek odpověděli všichni hlavní protagonisté nahrávky: Clara Nováková, Dora Novak-Wilmington, Karel Košárek i Tomáš Netopil.

CLARA NOVÁKOVÁ

S jakými pocity jste se podílela na nahrávání alba, které nyní vydává Supraphon?

Skladby Jana Nováka se už léta stále častěji nahrávají všude po Evropě a severní Americe, zájem o ně roste, a proto bylo jen jedno slovo, které mě napadlo ke zprávě, že Supraphon bude nahrávat tyto koncerty: KONEČNĚ!

Jaké bylo pro vás setkání a spolupráce při nahrávce s pány Netopilem, Košárkem a s muzikanty Symfonického orchestru Českého rozhlasu?

Velmi ráda jsem se znovu setkala se členy Symfonického orchestru Českého rozhlasu, se kterými jsme Choreae vernaes už kdysi hráli v rodišti Bohuslava Martinů v Poličce. Tomáš Netopil se ukázal jako výborný dirigent, jeho pojetí Nováka je velmi profesionální a účelné, a přitom stále ryze muzikantské.

Co by neměl posluchač tohoto alba přeslechnout?

Poslouchat se dá všelijak, technicky, analyticky, emocionálně... Myslím ale, že v otcově hudbě celkově, a v tomto albu rozhodně, je něco jako poučení o životě, o jeho kráse, a hlavně o radosti. Otec byl schopen humoru a vtipu i ve velmi drsných podmínkách, měl „lehkou mysl“ bez jakékoliv lehkomyšlnosti. A radost může být i prokázáním odporu, ať už je politický, protistátní, nebo rozsáhlejší i vůči „Memento Mori“.

DORA NOVAK-WILMINGTON

Jaký je váš vztah k hudbě vašeho otce?

Tatínkova hudba je pochopitelně součástí mého života již od narození. Zvuk klavíru, když komponoval, patřil ke zvuku domova. K jeho dílu jsem přistoupila, až když jsem byla dostatečně vybavena klavírní technikou, a pak pro mě nastudování jeho skladeb bylo přirozené, a ani jsem si neuvědomovala, jaký to bude mít jednoho dne význam.

Jeho nečekané úmrtí otrásl mé do té doby bezstarostným pohledem na svět. Teprve moje vědomé zaměření na provozování a vydávání jeho děl mi umožnilo patřičný nadhled – je to možnost komunikace.

Postupné objevování jeho díla pro mě neznamenal návrat k tomu, co je mi důvěrně známé, ale odhalování něčeho nového: neustále žasnou, jak se každé otcové dílo od druhého liší. I při určité jednodušlosti jeho hudebního jazyka je každá skladba naprosto ojedinělá svým obsahem, hudebními prostředky a klavírním

stylem; na každém dalším díle se můžeme něčemu novému přiučit a neustále se obohacovat.

Nahrávání otcových děl pro světový label, jako je Supraphon, znamená velké uznání jeho hudby. Je pro mě velkou ctí, že se na něm můžu podílet, navíc ve spolupráci s tak renomovanými umělci, jakými jsou Tomáš Netopil a Karel Košárek.

Jak s nimi probíhala vaše spolupráce?

S Tomášem Netopilem a s Karlem Košárkem jsme se seznámili v malebném prostředí, v kavárně na náměstí města Kroměříž, a všichni jsme se na společné hudební dobrodružství velice těšili. Zkoušky a nahrávání s vynikajícími členy Symfonického orchestru Českého rozhlasu byly krásné a obohacující, zároveň i velmi zábavné, neboť členové orchestru nevynikají jen špičkovými hudebními schopnostmi, ale i smyslem pro humor; ten se výtečně rozvíjí s Tomášem Netopilem, který dovede pracovat vždy s pochopením pro každého jednotlivého hráče.

O spolupráci s Karlem Košárkem, která předcházela natáčení, jsem se již rozešla v bookletu CD; oba koncerty jsou rozlišné nejen rozdílnou dobou vzniku, ale pochopitelně i obsahem a zaměřením. Je skutečně velké potěšení, když můžete rozeznat naplno dva klavíry; a při dvouruční hře jsme se s Karlem mohli i museli proměnit ve dva tanečníky, kteří tančí rukama... Přála bych si, aby si takto „zatančilo“ co nejvíce klavírních párů!

Co byste popřála posluchači nového alba?

Ráda bych citovala Rafaela Kubelíka: „Hudba není jen duchaplnou hrou; hudba povznáší.“ A Bohuslava Martinů, který napsal: „Hudba má být radostná; i tragická hudba má být radostná.“

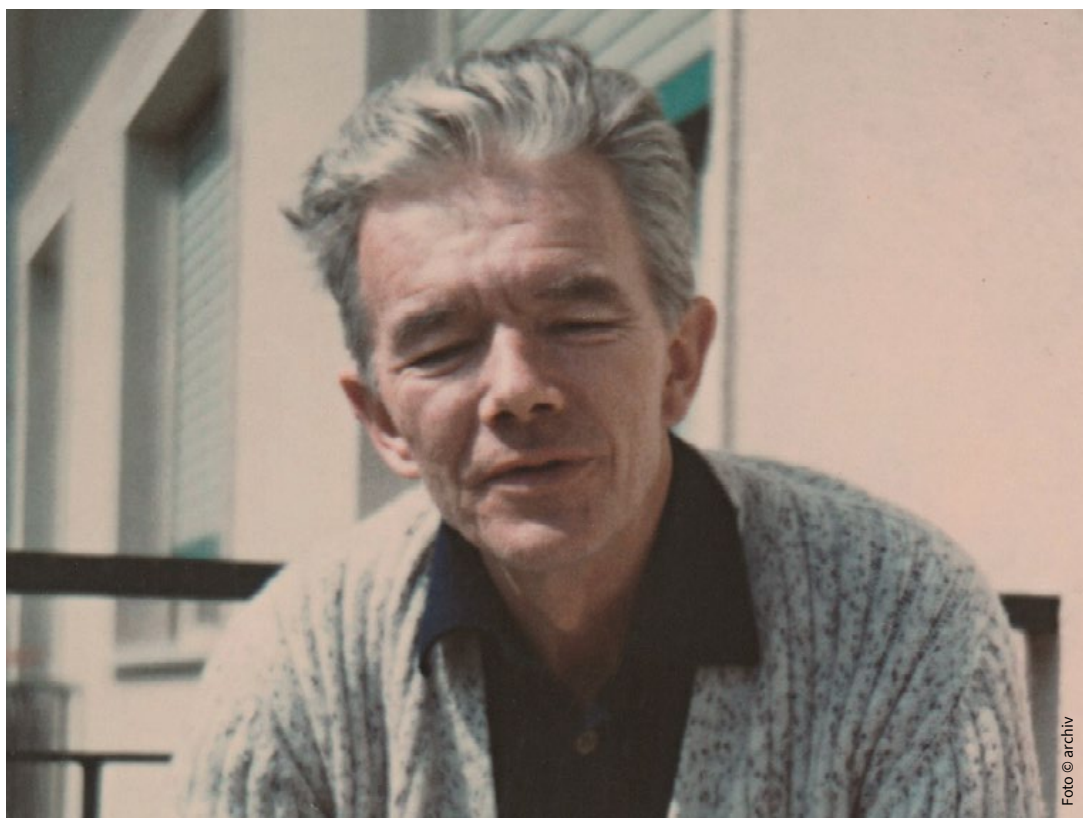
Toto platí bez výjimky o otcově hudbě, kterou otec promlouvá ke každému posluchači, ne snad jen k imaginární intelektuální elitě. Zemitě a humorně to vyjádřil: „Posluchač se při poslechu má plácát radostí do stehů.“ Spektrum jeho hudebního myšlení je přesto obrovské, neboť obsahuje hloubku vnitřního citění, odlehčenost, vtip a radost ze života, ale i odpor vůči jakémukoliv nátlaku na svobodné myšlení, navíc i zakořenění v jeho milované hudební Moravě či lásku k rytmu klasických veršů. Všem posluchačům naší nahrávky přeji radostný poslech!

KAREL KOŠÁREK

Jaké bylo pro vás setkání a spolupráce s dcerou skladatele Jana Nováka Dorou?

Možnost spolupráce s Dorou Novak-Wilmington byla pro vznik nahrávky

zcela zásadní a pro mě osobně velmi milou a obohacující zkušeností. Paní Dora je nejen vynikající klavíristka, ale též inspirativní a okouzující člověk. Při našich zkouškách a samozřejmě při nahrávání byla zdrojem nesmírně cenných interpretačních informací a postřehů, pramenících pochopitelně z důvěrné znalosti tatínkova díla, jeho skladatelských inspirací, stylu a také jeho klavírní hry.

Přestože roky strávené v exilu nebyly pro Novákovy vůbec jednoduché, byla velmi zábavná a zajímavá také mnohá její vyprávění různých příhod a historek ze života rodiny, které skvěle dokreslovaly jedinečnou osobnost Jana Nováka, jeho charakter, povahu a talent. Mohu říct, že můj zprvu profesionálně-pracovní vztah s Dorou Novákovou se postupně proměnil v přátelství, kterého si velmi vážím.

Čím je podle vás Jan Novák jedinečný?

Podobně jako další významní skladatelé je Novák jedinečný svým neopakovatelným hudebním jazykem. Posluchač možná v jeho určitých dílech může tušit inspiraci Stravinským nebo Martinů, ale nikdy to nebude jejich kopie, vždy jde o zcela osobitý a ryzí hudební styl a vyjádření. Když se zaposloucháte například do druhé věty *Concentus Biiugis*, je obdivuhodné, jak Novák dokáže hudebně vyjádřit nálady, barvy a charakter moravského folkloru, to vše pro obsazení klavír a smyčce.

Troufám si říct, že pro spoustu posluchačů bude *Concentus Biiugis* a také Koncert pro dva klavíry a orchestr hudební novinkou a do velké míry objevem. Obě skladby dělí více než dvacet let od jejich vzniku a podle toho je jejich hudební vyznění odlišné. Koncert pro dva klavíry je dílo plné mladistvého elánu a skladatelské virtuozity, *Concentus Biiugis* skladba vnitřního vzdoru a touhy po svobodě.

TOMÁŠ NETOPIL

Pane dirigente, jaké bylo pro vás setkání a spolupráce s dcerami Jana Nováka a s Karlem Košárkem?

Setkání s Dorou a Clarou bylo moje vůbec první. Jejich hudební vitalita a smysl pro hudbu jejich otce mi byly velkou inspirací a oporou. Ve spojení s velkou profesionalitou klavíristy Karla Košárka, se kterým jsme se nesetkali poprvé, šlo o velice příjemný a mimořádný zážitek.

Co může posluchače nejvíce zaujmout? Je to zejména všudypřítomná rytmická

dynamičnost, vycházející samozřejmě z Novákova vztahu k Bohuslavu Martinů a k jazzové hudbě vůbec. Posluchače určitě mnohdy zaujmou také velmi náročné orchestrální mezihry těchto koncertů, které jsou svrchovanými partnery obou sólistů.

V roce 1977 vznikla první verze Jarních tanců (*Choreae vernaes*), jež o tři roky později skladatel upravil pro smyčcový orchestr. Právě tuto téměř neznámou podobu díla přináší vaše nová nahrávka. Co bylo při její realizaci nejobtížnější či zajímavé?

Myslím si, že právě toto orchestrální přepracování dalo celé skladbě ten pravý smysl a charakter. Krásná barva smyčcových nástrojů, doplněná dalším barevným odstínem celesty a harfy, tvoří pro takového skladatele, jako byl Jan Novák, obrovskou škálu, kterou dokáže rozehrát v Jarních tancích do velmi poetické a mladistvé jednodlosti.

Jan Novák s chotí Eliškou

JOSEF FOUSEK POJĎTE SE SMÁT

Josef Fousek je známý český spisovatel, básník, textař, humorista, písničkář, cestovatel a fotograf. Jeho tvorba je plná optimismu, humoru a pohody. Napsal mnoho knih, písní a fejetonů, které oslovují čtenáře i posluchače všech generací. Nyní mu u Supraphonu vychází humorná audiokniha *Pojďte se smát*. Jde o celkem 60 vtipných povídek v autorské interpretaci a jako bonus posluchači audioknihy uslyší i několik nejznámějších písniček tohoto originálního písničkáře, který říká: „Nejlepší lék na smutek je smích. A nejlepší lék na smích je smutek,” a jedním dechem dodává: „Život je jako kolotoč. Někdy se točíme rychleji, někdy pomaleji. A někdy se zastavíme a zjistíme, že jsme na koni.”

Literární kariéra Josefa Fouska začala v 60. letech, kdy absolvoval Lidovou konzervatoř výtvarné fotografie u prof. Jána Šmoka. Spolupracoval s Miloslavem Šim-

kem, s nímž napsal knihu *Cesty s oslem*. Vystupoval také v Divadle Semafor a Divadle Jiřího Grossmanna. Od roku 1999 vystupuje se svými recitály *Nemám čas lhát*

a *Bez náhubku*. Audiokniha *Pojďte se smát* vychází jak na CD-MP3, tak v digitálních formátech a již je k mání na Supraphonline, ale také na audioknihy specializova-

ných internetových obchodech: Audiotéka i Audiobrix.

SU 6801-2

SPEJBL A HURVÍNEK SE VRACÍ NA VINYL

V reedici právě vyšly dva kultovní tituly Divadla Spejbla a Hurvínka. Na LP desku se vrací legendární nahrávka z roku 1978 v remasterované podobě Hurvínkova strašidylka a ve formátu CD-MP3 vyjde rozsáhlý komplet nahrávek z let 1997 až 2003 Hurvínkovy dobrodružné výlety do minulosti.

HURVÍNKOVA STRAŠIDYLKA

Autoři Miloš Kirschner a Pavel Grym se inspirovali staropražskými legendami a jejich tajemnými hrdiny – vltavským vodníkem, bezhlavým staroměstským purkmistrem, děsivým vyšehradským jezdcem, emauzským čertem a mrtvým hráčem od sv. Jakuba. Hurvínek se představuje coby neposlušný, vybíravý, bezhlavý, zapomnětlivý, a dokonce i nezdvořilý uličník. Pan Spejbl, který si s výchovou nezdárného synka neví

radu, uvítá nabídku šibalského kouzelníka Žita. Ten příslibí, že dá chlapci za vyučenu a zjedná jeho napravení. Před Hurvínkem a jeho taťkoudou se otevírá prostředí středověké Prahy. Kouzelník Žito se postupně vtěluje do jednotlivých postav pražských legend. Zcela nečekaně však do reje vagantů, kejklířů a děveček zavítá také smrt. Právě obava z ní vyděšeného Spejbla s Hurvínkem opět sblíží. Na desce Hurvínkova strašidylka účinkují členové souboru Divadla Spejbla a Hurvínka. Kouzelníka Žita a všech dalších přízračných hrdinů se neodolatelným způsobem zhostil František Filipovský.

HURVÍNKOVY DOBRODRUŽNÉ VÝLETY DO MINULOSTI

Komplet sedmi historických příběhů s nejlepšími průvodci – Hurvínkem a Máničkou se k dětem vrací ve formátu CD-MP3. A jak již název napovídá, Hurvínek podnikl v doprovodu Máničky, a někdy také taťkoudy Spejbla a bábinčky – paní Kateřiny,

řadu expedic, ve kterých se jim naskytla možnost prozkoumat naše dějiny opravdu zblízka. Díky autorům Heleně Štáchové a Pavlu Cmíralovi se na své cestě mohli seznámit s pozoruhodnými osobnostmi, a to mnohdy za okolností, které byly v pravém slova smyslu dobrodružné. V nahrávkách spolu se Spejblem, Hurvínkem a Máničkou hrají populární herci – jako například Vojtěch Kotek, Otakar Brousek ml., Miroslav Vladyka, Václav Vydra, Jiří Krampol či Jana Preissová a mnoho dalších.

SU 6802-1

SU6517-2

Tracklist: 1. Hurvínek mezi Přemyslovci; 2. Hurvínek na dvoře lucemburském; 3. O Hurvínkovi a králi husitském; 4. Císařův Hurvínek a Hurvínkův císař; 5. Jak Hurvínek vydal Marii Terezii; 6. Jak Hurvínek potkal Mozarta; 7. Hurvínkova Babička

Foto © Martin Kubica

REDAKCE: Vladan Drvota, Lukáš Kadeřábek, Marek Šulc, Tomáš Pilát a David Landštof / grafická úprava: Marek Šmidrkal

KONTAKT: SUPRAPHON, a. s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221 966 604, fax (+420) 221 966 630
promotion: promo@supraphon.cz; obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon

www.facebook.com/Supraphon